

בית מרדכי

נ"ש הרב
מרדכי אליהו זצוק"ל

זמני השבת:

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	16:31	17:46	18:25
רחובות	16:49	17:47	18:23
חיפה	16:38	17:45	18:22
ב"ש	16:49	17:48	18:25
ת"א	16:46	17:47	18:21

בס"ד

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

כה' טבת ה'תשפ"ה | עלון מס' 498 | פרשת וארא

המאמר המרכזי

חידושים בפרשה מתורת אור החיים הקדוש

ויאמר יקוק אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יקוק אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: (שמות פרק ט פסוק א)

שואל "אור החיים" הקדוש זיע"א: מדוע אומר הקב"ה למשה רבנו ע"ה: "בא אל פרעה", צריך היה לומר "לך אל פרעה"? ועוד, מדוע פרעה מזהיר את משה "השמר לך אל תוסף ראות פני וגו'" (וי, כ'), לכאורה לא את משה היה צריך להזהיר, אלא את שומרי ארמונו, שהם לא יתנו למשה להיכנס!?

ומתוך: "כלל זה בידך, כל מקום שיאמר בא אל פרעה, יכוין לומר לו שיכנס אל טרקלין שלו בלא השאלת רשות, הגם שהיו לו כמשפט המלכים שומרי הבית אף על פי כן יעול ויכנס אצלו מבלי שאלת רשות, וכן היה עושה, כאומרם ז"ל כי כמה שומרים היו לפרעה מזוינים ואריות וכלבים והיה נכנס באין מונע".

ומעתה מובן מדוע פרעה לא צוה לעבדיו שומרי ראשו – "אלא ודאי כי לא עמדו כנגדו (-לא יכלו שומרי ראשו של פרעה לעמוד מול משה רבנו) ואפילו אריות (-שהיו מסביבו של פרעה פחדו ממשה), וזה נס עצום, לזה היה ה' צריך לומר לו בא אל פרעה, פירוש הכנס ועלה אליו ולא תשים לבך למונע בעולם" (כלומר בא על פי רצונך כביכול שאתה הוא בעל הבית של פרעה, ואין לך לחשוש משום מפריע שיעמוד בדרכך).

נס עצום זה מובא במדרש: כשבאו משה ואהרן עמדו לפני פרעה... והיו ארבע מאות פתחים לפלטרם של פרעה ועל כל פתח ופתח אריות ודובים וחיות רעות ולא היתה בריה יכולה ליכנס שם עד שהיו מאכילין אותם בשר שלא יהיו מזיקין אותו, וכשבאו משה ואהרן נתקבצו כולם וסובבים ומלחכין רגליהם והתחילו ללוותם עד שבאו לפני פרעה וכל מלכי מזרח ומערב כשראו אותם נפל פחדם עליהם וזיע ורתת וחלחלה אחז לפרעה ולכל היושבים לפניו והסירו כתריהם מעל ראשיהם והשתחוו להם. (ילקוט שמעוני פרשת וארא רמז קפא)

מעלתו של בן תורה

"וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה" (ו', ט')

כאשר בא משה רבינו לבשר לבני ישראל שהגיע זמן גאולתם, לא שמעו לו מקוצר רוח ומעבודה קשה.

פשט הדברים הוא, שהיו בני ישראל לחוצים מקושי העבודה שהכביד עליהם פרעה, ולא היה ליבם פנוי לשמוע את דברי משה רבינו אודות תהליך הגאולה שהתחיל. הם אמרו לו שהם רוצים להיגאל מיד, ואם אין מדובר בגאולה מיידית – אין להם פנאי לשמוע את דבריו.

בעל ה'אור החיים' הקדוש כתב ביאור נפלא, הפותח בפנינו צוהר קטן אל תוך עולמו הטהור של 'בן תורה'. וזו לשונו: "מקוצר רוח – אולי כי לצד שלא היו בני תורה לא שמעו. ולזה יקרא 'קוצר רוח', כי התורה מרחבת ליבו של אדם".

דברי בעל 'אור החיים' הקדוש קצרים הם, אך מכילים בתוכם יסודות חובקי עולם. הגע בעצמך, הרי בני ישראל היו נתונים תחת שעבוד איום ונורא; השוטרים היו מכים אותם על אשר לא השלימו את ההספק היומי; פרעה היה צועק ללא הרף (ה', ט'): "תכבד העבודה על האנשים!" – הרי לך שעבוד איום ונורא שנוטל מן האדם את שלווה נפשו; לכאורה במצב כזה מובן מאוד מדוע היו בני ישראל קצרי רוח. ולמרות זאת אומר 'אור החיים' הקדוש כי היו קצרי רוח מחמת שלא היו בני תורה, לומר שאילו היו בני ישראל בני תורה לא היו קצרי רוח, כלומר: בני תורה היו יכולים לסבול את השעבוד, מתוך כך שדעתם רחבה.

ללמדנו כי בן תורה אינו כאחד האדם, אלא נעלה ומרומם מעל כולם, עד שאפילו אם באות עליו צרות רבות אשר באופן טבעי מוציאות כל אדם משלוותו, אין בן התורה נפגע מהן ואין הוא מגיע למצב של 'קוצר רוח'. דעתו נשארת שלוה, וליבו פנוי לבטוח בהקב"ה שיושיעו מן הצרות בזכות התורה הקדושה המגינה עליו. כמו שהגמרא אומרת (סוטה כ"א): "תורה בעידנא דעסיק בה – מגנא ומצלאת". ("דברי מרדכי")

החיזוק השבועי

עוד יותר טוב ועוד יותר טוב!!!

אנחנו אומרים כל יום בתפילה "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".

שואל הרד"ק מה הכונה משביע לכל חי רצון? רצון של מי?

מתוך הרד"ק שהקב"ה ממלא את הרצון של כל אחד ואחד מאיתנו. משל למה הדבר דומה – לשני עבדים שהצילו את המלך והמלך רצה להכיר להם טובה, אמר להם בואו אלי וכל מה שתבקשו תקבלו. עבד אחד נכנס והתחיל לספר למלך שהבית שלו שבור

הליכות מבית מרן

שו"ת בחושן משפט

דודי שגר בחדרה נפטר לפני כשנה ואני האחיין היחידי שלו ירשתי את ביתו וכשהגעתי לבית בחדרה התפלאתי לגלות שפלוש לשם מאן דהו ולטענתו גר שם כשמונה חודשים. האם הוא חייב לשלם לי שכירות?

יש לציין שהדייר הלא רצוי שמר על הבית למעט שיפשוף הקירות על ידי הכיסאות בפינת האוכל?

תשובה:

בגמרא בבבא קמא (כ"ע"א - כ"א"ע"א) הסתפק רב חסדא במי שדר בחצר חברו שלא מדעתו אם צריך לשלם לו שכירות. ומבאר הגמרא שהספק הוא באדם שהיה רוצה לשלם שכירות עבור דיור החצר אך מדובר בחצר שבעליה לא היה משכירה, ומסקנת הגמרא שהדייר פטור מלשלם מאחר והדייר נהנה ובעל החצר אינו חסר שהרי אינו רוצה להשכירה בשכר, וכן פסק מרן בשו"ע (ח"מ סימן שס"ג סעיף ו') "הדר בחצר חברו שלא מדעתו וכו' אם אותה חצר אינה עשויה לשכר אינו צריך להעלות לו שכר אף על פי שדרך זה הדר לשכור מקום לעצמו שזה נהנה וזה אינו חסר".

וכתבו התוס' (ב"ב י"ב ע"ב ד"ה כגון) שטעם הדבר שפוטרים בזה נהנה וזה לא חסר משום דכופין על מידת סדום. וכ"כ הפני יהושע (ב"ק כ"ע"א בתוד"ה זה אינו) ואם כן מובן כשחיסר את ממון חברו בשחרות הכתלים מגלגלין עליו את הכל.

הלכה למעשה

הדייר שנכנס ללא רשות צריך לשלם שכירות על כל הזמן שגר בדירה.

הלכות מצרן

קדושת תפילין ושאר חפצי קודש והזהירות בהן

החלפת רצועה

כיון שמעלתם של תפילין של ראש גדולה ממעלת התפילין של היד, אסור לקחת רצועה או כיס מתפילין של ראש ולהעבירם לתפילין של היד, כיון שמעלים בקודש ולא מורידים, אך אם עושה להיפך מותר.

בין בתפילין של יד ובין בתפילין של ראש, אין להפוך את צדדי הרצועה, כלומר אין לעשות את הצד שבו הרצועה מחוברת לבית, להיות בצד השני שאינו מחובר לבית, מהטעם שמעלים בקודש ואין מורידים.

מעלת תפילין של רש"י ור"ת

מעלתם של תפילין של ר"ת גדולה יותר ממעלתם של תפילין של רש"י, לכן אסור לקחת בתים, רצועות או כיסים של ר"ת ולעשותם לרש"י, כיון שמעלים בקודש ואין מורידים, אך אם עושה להיפך - מותר. ואם התנה מראש מותר להעביר כיסים, בתים ורצועות מתפילין אחד לשני. ואף על פי כן טוב שלא להתנות ולא לסמוך על תנאי כלל.

שימוש בכיס התפילין

בכיס התפילין אסור לשים בו שום דבר של חולין. אך אם עדיין לא שם בו תפילין - מותר להשתמש בו שימוש של חול. ואם הכין את הכיס הזה כדי לשים בו תפילין באופן קבוע, ועכשיו שם בו תפילין על דעת לפנותם משם - נאסר עליו להשתמש בכיס תשמיש של חול, אלא אם כן התנה בשעה ששם שם את התפילין, שאחרי שיפנה אותם, הכיס יהיה של חול.

כשאסור להשתמש בכיס של תפילין, אסור גם להניח בו מעות לצדקה או סידור תפילה וכדו', אלא אם התנה כך מתחילה. ולכן טוב להקפיד בכך לעשות תנאי.

(מעובד מ"מאמר מרדכי")

הלכות שבת

שאלה: האם ניתן לשמור פירות אחר הסעודה כדי להשלים למאה ברכות?

תשובה: כתב מרן הרב במאמר מרדכי (ח"א עמ' תמח) ישתדל לשמור פירות או חלק מהם עד אחרי הסעודה כדי לברך עליהם ברכה ראשונה, וכן ברכה אחרונה, כדי לא לצאת ידי חובת ברכה אחרונה על הפירות בברכת המזון. והחזו"ע (ברכות עמ' ה) כתב שכדי לצאת ידי חובת המחמירים בזה, טוב שיצווה לבני ביתו להביאם אל השלחן רק לאחר ברכת המזון.

שאלה: מי שאינו יכול להשלים מאה ברכות בשבת ע"י פירות וריח וכדו' מה יעשה?

תשובה: מי שאינו יכול להשלים מאה ברכות באכילת פירות ומיני מגדים וכדו', כגון שאין לו פירות וכיו"ב, יכוון לצאת ידי חובת מאה ברכות בברכות ששומע מן העולים לתורה ולהפטר ויענה אחריהם אמן, אמנם כדי לצאת בברכת העולים צריך לומר להם שיכוונו להוציא ידי חובה בברכותיהם, ובדיעבד יכול לכוון לצאת ידי חובה בברכות שהש"צ מברך.

שיעורי תורה מרכזי בית מרן במגוון נושאים <<< www.ateretm.org

מידי יום שיעורים מרתקים לצפייה באתר "בית מרן" עם מגוון רבנים כדרכו של מרן <<< www.ateretm.org

עטרת תפארת

העלון מוקדש לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה
לרפואת עדי בת מוזל תחי' וריעות בת גילה תחי'

אורייתא הפרשה מזווית נשית

אלקים אל משה, ויאמר אליו אני ה'. זה משפט שחלקו הראשון הוא דין, שכן "אלוקים" מרמז על מידת הדין, וחלקו השני הוא רחמים, שכן שם הוי"ה (ה') מרמז על מידת הרחמים ("מגיד משרים", ויחי).
הסבר הדברים הוא בכך שכאשר הרשעה רואה שהקדושה היא רדודה – אין לרשעה בעבור מה להתאמץ והיא רשעה קטנה. אך ברגע שהקדושה מתחילה לעלות, כשהקדושה מתגברת – באותה שעה מתאמצת ומתגברת הרשעה כנגדו. ממש כמו שאומרים רשעי מצרים: "הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו – הבה נתחכמה לו".
במצב זה, כשגלות וגאולה הולכות יחד, צריך להפיק מעצמנו כוחות מיוחדים להגביר את כוח הקדושה. ללכת בדרך האבות. לקרוא בשם ה'. זה בדיוק חשש הרשעה, התגברות הכוח של הקדושה. "פֶן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ".
על אף שהרשעה מגבירה את כוחה, היא נתקפת בפחד שהקדושה תתגבר יותר עד שתצא מתחת יד הרשעה – "ונלחם בנו ועלה מן הארץ". ולכן היא גם מגבירה את כוחה. אבל כל זה, כידוע, לא עוזר לה, ובני-ישראל יוצאים ביד רמה ומגיעים בסופו של דבר לארץ ישראל כדבר ה'. (מעובד מ"דברי מרדכי")

למרן רבי יוסף קארו זצוק"ל היה "מגיד", שלוח מן השמים, שהיה מלמד אותו את פרד"ס התורה.
על שאלתו של משה רבנו כלפי ה' – "לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה, לָמָּה זֶה שַׁלַּחְתָּנִי?" הסביר המגיד למרן, כי בשאלה זו טמונה שאלה שרבים שואלים גם היום: **אם הגיע זמן הגאולה, למה יש צרות? ואם יש צרות, אולי לא הגיע זמן הגאולה?**
מסביר המגיד למרן רבי יוסף קארו שזו הייתה השאלה של משה רבנו. ולשאלה זו יש תשובה של אלוקים. שאלת משה מתחלקת לשניים: "לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה?" – אם הגיע זמן הגאולה, למה כל הקשיים האלה? למה פרעה מקשה את העבודה ולא נותן תבן לעם? למה שוטרי ישראל חושבים שאנחנו אלה שגורמים צרות? ואם עוד לא הגיע זמן הגאולה – "לָמָּה זֶה שַׁלַּחְתָּנִי?", למה כל זה מתחיל בכלל?
התשובה של ה' למשה היא: "עתה תראה". עתה זמן הגאולה! ואם תשאל: אם כן למה כל הקשיים שבדרך? התשובה היא כי "אנא פועל בדינא וברחמי כחדא". אני פועל בדין ורחמים כאחד. יש שלבים בגאולה, שבהם יש גם דין וגם רחמים. והם צריכים זה לזה. הדבר הזה רמוז בדברי אלוקים למשה: "וידבר

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

פירות יבשים - כללים

- א. בפרות יבשים יש חששות כשרות שונות, כגון: עורלה, תרומות ומעשרות, משיחה בשמן לא כשר, הוספת תמציות- טעם (כגון בננות מיובשות) ועל כן יש לוודא שקיימת השגחת כשרות.
- ב. מותר לאכול את הפרות היבשים גם כשהם מעוכים ולא יפים- לאחר בדיקה כמפורט להלן, אבל רצוי מאד לקנות אותם כשהם שלמים ויפים.

דרכי הניקוי והבדיקה של ירקות

- אספרגוס- מסלקים את הקשקשים, ושוטפים היטב את הגבעולים.
ארטישוק- מוחזק גנוע.
א. לרחוץ בזרם מים לכיוון העלים
ב. לבדוק כל עלה
ג. לבדוק גם את ה"לב" (אפשר להשאיר אותו שלם).
מבפנים- לבדוק בְּשַׁעַר ועדיף להסירו. מבחוץ-(נשארות חתיכות מהעלים) לבדוק או לקלף.

(מ"מ המותר בפ"ק הראות מעשיות לבדיקת המזון)

פיה פתחה נשים ונפלאות

ילדים יוצאי דופן

סיפר יחיאל מקריית-ארבע: אשתי הייתה בהיריון מתקדם, ובדרך הביתה לקריית-ארבע, ליד כרמי-צור, נהג ערבי נסע במהירות ונכנס ברכבה. היא הייתה במצב אנוש, והעובר שברחמה לא שרד. פרופ' ריבקין, שטיפל בה אישית, כמעט הרים ידיים. הגניקולוג יצא מהחדר שבו נלחמו על חייה ואמר בייאוש: אני תופר תפר ברחם, ומקום אחר נפתח. אני כבר לא יודע מה לעשות. כעבור כמה שעות הוא יצא ואמר: תפרנו את הרחם, אבל אם היא תחיה היא תוכל ללדת רק בניתוח קיסרי.

הגעתי אל הרב זצ"ל, בתפילה שברכתו תיטיב עם אשתי, ואכן הוא עשה כפרות ולאט-לאט היא התחילה להתעורר. כעבור שנה וחצי, להפתעת כולם, נולדה לנו בת. אבל אחרי ההיריון הזה הרופאים בישרו לנו שזה יהיה ההיריון האחרון, כי בגלל המצב של הרחם שנפגע בתאונה, כל קרע קטן שנעשה בו הופך להיות גדול.

אנחנו לא אמרנו נואש, והגענו שוב אל הרב. הפעם כדי לבקש ברכה להריונות בריאים. נראה שברכתו של הרב עשתה רושם גדול בשמים, כי מאז הניתוח הקיסרי שהיה אחרי התאונה היו לנו עוד חמישה ניתוחים קיסריים. עוד חמישה ילדים מתוקים, שכל אחד מהם מזכיר לנו את הנס הגדול שקרה לנו ואת ברכתו של הרב, שבזכותן אנחנו יכולים לספר את הסיפור הזה היום.

(אביהם של ישראל" 2)

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: וארא

עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

חפץ חיים? נצור לשונך מרע

הרב זצ"ל ספר, כי פעם הוא שאל את הבבא סאלי זיע"א איך הוא הגיע למדרגת שהיו לו, ביניהן רוח הקדש. אמר לו הבבא סאלי: בזכות אבות. ענה לו הרב: גם לנו יש זכות אבות. על כך השיב הבבא סאלי: על-ידי שמירת העינים ושמירת הלשון. בענין זה ספר לנו תושב מעלה-חבר: הגענו לגור במעלה-חבר, ובאותה תקופה אשתי ואני החלטנו להתחזק בענין של שמירת הלשון. לכן החלטנו שנלמד שתי הלכות ביום. שלושה ימים לאחר שהתחלנו בלמוד הזה נסעתי עם שנים מילדינו לקרית-ארבע, ובדרך ירו עלינו צרור. לא ידעתי אז כמה כדורים ירו עלינו, אבל הפחד היה גדול. נדמה היה שהרכב כלו נעשה ככברה. הסתכלתי אחורה לעבר הילדים, ולשמחתי ראיתי שבנס הם בריאים ושלמים. כשהגענו לקרית-ארבע מצאו ברכב 26 תרמילים. יום למחרת נסעתי שוב באותו מקום, וממש באותה נקדה שבה ירו עלינו הרכב שבק חיים. כעבר זמן התפללנו במערה עם הרב זצ"ל, וספרנו לו את ספור הנס שקרה לנו. הרב שמח לשמע את הספור הזה ואמר: 26 זה שם ה'יהוה. בכך אמר לנו הרב: אכן מדבר ננס של ממש, והקב"ה בכבודו ובעצמו שמר עליכם באותם רגעים. אבל כדי לחזק את הדברים הללו, שלא מדבר במקרה, שמנו לב לכך שהפותרת של שמירת הלשון באותו היום שקרה לנו הנס היתה "אריכות ימים". **וידוע שאם נגזרה על אדם מיתה, יכול להציל ממנה על-ידי שמירת הלשון.**

בדיק שנה לאחר המקרה הזה נולד לנו בן. הגענו אל הרב זצ"ל לשאל האם לקרא לו ישראל מאיר, או יעקב מאיר, והרב השיב: טוב מאוד, תקראו לו ישראל מאיר. התינוק הזה קבל את שמו של הרב ישראל אבוחצירא זיע"א, הוא הבבא סאלי, שכאמור הקפיד מאוד בנושאים של שמירת הלשון. יום הברית של בנו ישראל מאיר היתה ביום ה' בשבט, יום לאחר הלולת הבבא סאלי. זכותו תגן עלינו, אמן. ("אביהם של ישראל 4")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשת השבוע משה מקשה את הקשיה על הצרות שפרעה הביא על עם-ישראל, אומר לו ה': "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריתם אשר גרו בה". למה אלוקים מזכיר פה את האבות? רש"י מזכיר את דברי חז"ל במדרש שאמרו כי יש פה תרעמת על משה. אמר לו הקב"ה למשה: "חבל על דאבדון ולא משתכחין" - חבל על האבות שאבדו. הם לא באו אלי בתלונות כמוך. כי "כשבקש אברהם לקבר את שרה לא מצא קרקע עד שקנה בדמים מרבים. וכן יצחק ערערו עליו על הבארות אשר חפר. וכן יעקב: ויזקן את חלקת השדה לנטות אהלו" ולא הררו אחר מדותי, ואתה אמרת: למה ירעות?".

לאברהם נאמר: עלה לארץ ויהי ברכה. בא אברהם לארץ והנה רעב, ואברהם לא שואל: איפה הברכה? אברהם הבין שזו הדרך להעלות ממצרים את כל המתנות, ניצוצות הקדשה שהיו חבושים שם. אלוקים מבטיח לאבות לרשת את הארץ, הם מגיעים לכאן ורואים את הכנענים כובשים ומישיבים את הארץ במקומם. לא שמענו שהם מאבדים את האמונה באלוהים. להפך, הם מבינים שעליהם להרבות אמונה אצל אחרים. "ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר". הם קוראים בכל מקום בשם ה'.

כל הדברים הללו הם תרעמת של אלוהים כלפי משה. אבל באמת הם גם הדרך חנוכית: **לך בדרך של האבות ובסופו של דבר תראה ישועות. להגביר את האמונה, לחזק את התפלה, להפיץ את דעת ה'.**

משה מבין את התוכחה הזאת ומאמץ את דרכם של האבות. התוצאה היא גאולה. וזאת גם הדרך בשבילנו בעת הזאת. ועל אף שפעמים נראה כי קץ הגאולה מתמהמה, זו הדרך שעלינו להמשיך וללכת בה, עד שתבוא הגאולה בשלמותה.. (מעבד מתוך "אביהם של ישראל על התורה")

חידות

1. התחתנתי עם דודתי. מי אני?
2. מי היה גיסו של אהרן? ומי היה חמיו?
3. בני כמה היו משה ואהרן בדברם אל פרעה?
4. כמה מכות נזכרות בפרשתנו ומה הן?
5. מה היה הנס במכת הברד?
6. מה המשטרף ל 3 המכות: דם, צפרדע וכנבים?
7. אלו נסים היו במכת השחין?
8. באיזו מכה נפגעו גם הצמחים?

בדיחה

ילד: אבא אני יכול להביא לאיש המסכן כמה שקלים?
אבא: בודאי, צדקה זאת מצוה חשובה מאוד קח עשרה שקלים. איפה האיש המסכן?
ילד: "שם, בתוך האוטו גלידה".

נדולים צדיקים

הרב יצחק כדורי זצוק"ל

נולד כבן בכור לכדורי דבה (זאב בערבית) ולתופאחה בבגדד בט"ז בתשרי, יום האשפזיון של יצחק, ולכן נקרא בשם זה. אביו, שהיה סוחר בשמים, שלח אותו ללמד ב"מדרש בית זלכה", וכילד פגש שם את הרב יוסף חיים מבגדד ("הבן איש חי").

בגיל שבע עשרה דרש בפני גדולי התורה בבגדד, ועם תם דבריו נתבקש שלא להרבות בדרשות בעתיד מחשש לעיון הרע. בשנת 1922 עלה לארץ ישראל ולמד בישיבת שושנים לודוד ובישיבת פורת יוסף שבעיר העתיקה בירושלים אצל חכם אפרים כהן (אביו של חכם שלום כהן זצוק"ל). התפרנס מעבודתו ככורך ספרים בשכונת הבוקרים בירושלים, שבה התגורר. בהמשך כהן כראש ישיבת המקבלים "נחלת יצחק", שנוסדה על ידי בנו הרב דוד לשם למוד כונות התפלה לפי סדר הרש"ש.

הרב היה רב מקבל (עסק גם בלמוד תורת הקבלה). בשנותיו האחרונות כנה "זקן המקבלים" ועמד בראשות ישיבת המקבלים "נחלת יצחק" נפטר בגיל מפלג בכ"ט בטבת ה'תשס"ו ונקבר בהר המנוחות. גרסאות שונות לגילו בעת פטירתו נעות בין 104 ל-110, ואף ל-122. במסע הלוחית בירושלים השתתפו מאות אלפי בני אדם. זיע"א

בין הפותרים תערך הגרלה אחת לחודש על כרטיס ספר ע"ש 50 ש"ח

את התשובות יש לשלוח עד יום שלישי למייל ateretme@gmail.com או להניח בתיבה המוגנת בחצר בית הכנסת רחוב זכריה מדאר 31' רחובות לבירורים 08-9397933